

PROP DE VOSALTRES

Sant Jaume i els fanalets

Estimats diocesans:

La gent de Lleida coneix millor que jo la tradició dels fanalets. És una mena de processó-romiatge que comença a la parròquia del Carme, després de la Missa vespertina, i acaba a l'oratori del Peu del Romeu, en ple carrer Major. En aquesta manifestació festiva assisteix gran nombre de devots i molts nens. Tots porten a les mans un fanalet encès que recorda la figura de l'apòstol Sant Jaume.

No vull centrar-me en la història d'aquesta festa tradicional de Lleida, ja que altres estudiosos i historiadors del nostre àmbit religiós i cultural ho han fet molt millor que els que només fa un temps que vivim aquí. Cada any apareixen a la premsa local alguns detalls d'aquest esdeveniment que omple de bullícia, música i alegria la tarda del 24 de juliol, vigília de la festa de l'Apòstol. He comentat en alguna ocasió la meua agradable sorpresa davant el fet religiós i per això hi participo.

De la festa d'enguany voldria remarcar dues coses: la llum dels fanalets i el final violent de la vida —el martiri— de Sant Jaume.

Sobre la llum, hi ha abundant literatura bíblica que ens explica el sentit del mot, qui la personifica i per a què serveix. Tots sabem que la llum és un agent físic que fa visibles els objectes i que es contraposa a la foscor i a les tenebres. Però nosaltres anem més enllà i busquem el veritable simbolisme per a la nostra vida cristiana. En els textos evangèlics de la predicació de Jesús es troba ja una densa capa de connotacions en relació amb el tema bíblic de la llum i de les tenebres: Ell mateix s'iden-

tifica com a llum del món; crida els seus seguidors a ser també llum i a caminar per la vida proveïts d'alguna cosa que il·lumini els nostres passos. En la curació d'un cec, el Senyor fa passar de la ceguesa —incredulitat— a la salvació que ha promès per als qui creguin en la seva paraula. Perquè tots puguin veure l'evangeli que vivim i anunciem cal vestir de llum, ser instruments de llum, portadors de llum, signes lluminosos.

Cada fanalet que portem a les mans en aquesta festa és un símbol per a la nostra vida cristiana.

Ens il·lumina per contemplar la veritat de les coses, per curar les nostres ferides i per convertir-nos cadascú en llum que ajudi el germà en la trobada amb el Senyor.

Pel que fa al martiri de l'Apòstol, ens situa davant la realitat de la mort violenta per no renunciar a la fe en el Senyor. En aquest món hi ha víctimes i botxins, persones que perdonen i persones que mantenen l'agressivitat i l'odi. Els màrtirs cristians són aquells que moren perdonant, sense expressions de rancor o de venjança. Els primers apòstols van ser gairebé tots màrtirs. L'anunci d'aquesta possibilitat no els venia de nou: Jesucrist ja els va dir que serien perseguits de manera semblant a Ell, com ho havia estat amb la seva mort a la creu.

En totes les èpoques hi ha hagut cristians que han sofert la mort per no abandonar ni renunciar a la seva fe. Des de les primeres persecucions esdevingudes durant l'Imperi Romà fins als temps presents. Alguns diuen que ara el grup més perseguit i aniquilat és el cristià, encara que sigui notícia menor als telenotícies i a la premsa escrita. La mort dels milers de cristians que són atacats per la seva fe sembla no comptar en el nostre món occidental. A vegades fa l'efecte que un animal salvatge, una mascota o una espècie criada per a l'alimentació humana té més rellevància que la sort dels qui moren per les seves conviccions religioses i per la seva fe. Demano la vostra oració pels qui moren d'aquesta manera en el nostre món.

Rebeu el meu afecte i benedicció,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Dinar de fi de curs de la Unitat Pastoral de Cappont

El passat diumenge dia 26 de juny, la Unitat Pastoral de Cappont va celebrar el tradicional dinar de fi de curs dels voluntaris. Enguany obert a tothom qui volgués participar-hi. La celebració va tenir lloc a l'Ermida de Grenyana. La jornada va començar amb la missa a les 10 del matí a l'ermita. A continuació, els voluntaris presents es van dedicar a preparar taules, cadires i tot el necessari per fer el dinar. Durant el matí anaven arribant més persones i es disposaven a ajudar en allò que calgués. El dinar va consistir en una amanida i una

cassola de mandonguilles amb sèpia, per acabar fruita i cafè. Després de dinar, una estona de tertúlia i després de recollir-ho tot, una estona de ball.

Aquesta és una jornada festiva i de convivència, que ajuda a crear caliu entre els qui participem i formem part de la Unitat Pastoral.

És una celebració que trobàvem en falta doncs, a causa de la pandèmia, no l'hem pogut celebrar els darrers dos anys.

Mn. Víctor Martínez
Rector *in solidum* de la UdP de Cappont

CERCA DE VOSOTROS

San Jaime
y los «fanalets»

Queridos diocesanos:

Las gentes de Lleida conocen mejor que yo la tradición de los «fanalets». Es una especie de procesión-romería que se inicia en la parroquia del Carmen, después de la Misa vespertina y se acaba en el oratorio del Peü del Romeu en plena calle Mayor. Asiste a esta manifestación festiva gran número de devotos y muchos niños. Todos ellos llevan en sus manos un farolillo encendido que recuerda la figura del apóstol Santiago.

No quiero centrarme en la historia de esta fiesta y en la tradición de Lleida. Otros estudiosos e historiadores de nuestro ámbito religioso y cultural lo han hecho mucho mejor que los que vivimos un tiempo aquí. Cada año aparecen en la prensa local algunos detalles de este acontecimiento que llena de bullicio, música y alegría la tarde del 24 de julio, vigilia de la fiesta del Apóstol. He explicado en alguna ocasión mi agradable sorpresa ante un hecho religioso con mi participación.

Quisiera señalar dos datos en la fiesta de este año: la luz contenida en los farolillos y el final violento de la vida, el martirio, de Santiago.

Respecto al primero, la luz, hay abundante literatura bíblica que nos explica la esencia del término, quién lo personifica y para qué sirve. Todos sabemos que la luz es un agente físico que hace visibles los objetos; digamos que se contrapone a la oscuridad o a las tinieblas. Pero nosotros vamos más allá buscando el verdadero simbolismo para nuestra vida cristiana. En los textos evangélicos la predicación de Jesús encuentra ya una densa capa de connotaciones en relación con el tema bíblico de la luz y de las tinieblas hasta identificarse Él mismo como luz del mundo; llama a sus seguidores a ser también luz y a caminar por la vida provistos de algo que ilumine nuestros pasos por este mundo. En la curación de un ciego, el Señor hace pasar de la ceguera —incredulidad— a la salvación que ha prometido para quienes crean en su palabra. Vestidos le luz, instrumentos de luz, portadores de luz, signos luminosos para que todos puedan ver el evangelio que vivimos y anunciamos.

Cada «fanalet» que llevamos en nuestras manos en esta fiesta es un símbolo para nuestra vida cristiana. Nos ilumina para contemplar la verdad de las cosas, para curar nuestras heridas y para convertirnos cada uno en luz que ayude al hermano en el encuentro con el Señor.

Respecto al segundo, el martirio del Apóstol, nos sitúa a todos nosotros ante la realidad de la muerte violenta por no renunciar a la fe en el Señor. En este mundo hay víctimas y verdugos, personas que perdonan y personas que mantienen la agresividad y el odio. Los mártires cristianos son aquellos que mueren perdonando, sin expresiones de rencor o de venganza. Los primeros apóstoles fueron prácticamente todos mártires; no les venía de nuevo el anuncio de tal posibilidad. Jesucristo ya les dijo que serían perseguidos de modo semejante a como lo había sido con su muerte en la cruz.

En todas las épocas ha habido cristianos que han sufrido la muerte por no abandonar ni renunciar a su fe. Desde las primeras persecuciones acaecidas durante el Imperio Romano hasta los tiempos presentes. Algunos dicen que en la actualidad el grupo más perseguido y aniquilado es el cristiano aunque sea noticia menor en los telediaros o en la prensa escrita. Parece no contar para nuestro mundo occidental la muerte de los miles de cristianos que, por su fe, son atacados. A veces da la impresión que un animal salvaje, una mascota o una especie producida para la alimentación humana tiene más relevancia que la suerte de los que mueren por sus convicciones religiosas y por su fe. Pido vuestra oración por quienes mueren así en nuestro mundo.

Recibid mi afecto y bendición,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Concert del 30è aniversari de
la Coral l'Olivera de Castellidans

L'Església de la Mare de Déu de l'Assumpció de Castellidans va acollir fa uns dies el concert de celebració del 30è aniversari de la Coral l'Olivera. Van començar el concert un grup de nenes i nens de l'Escola Timorell de la localitat, dirigits per la professora Laia Noguera; seguit del grup

d'havaneres Serra Fosca, creat el 2014, i format per membres de la mateixa coral. A continuació, la coral fundada el 1992 va iniciar la seva participació, amb un repertori de 7 cançons, acompanyats al piano per Gregori Farràs.

La Coral l'Olivera està dirigida des dels seus inicis per la Maria

Lluïsa Piñero, amb col·laboracions esporàdiques de Mn. Joaquim Mesalles i de Josep Rosinach, també en van ser titulars (quan per diferents motius la Maria Lluïsa no va poder exercir de directora) la Divina Melé i el Narcís Cercós.

La seva participació a les celebracions més destacades de l'any litúrgic, com la Missa de Nadal, les primeres comunions, confirmacions, casaments i altres festes com Santa Àgueda fan que la litúrgia sigui més lluïda i viscuda amb més profunditat per la qualitat de la interpretació i la bellesa i encert del seu repertori.

Felicitem a la Coral l'Olivera, tot desitjant que pugui continuar fent moltes celebracions i concerts i així continuar contribuint a la cultura i a la vida espiritual del poble de Castellidans.

Endavant i per molts anys!

Des dels «Frades» de les Borges
Blanques en el seu centenari

El Col·legi Mare de Déu de Montserrat «Els Frades» de les Borges Blanques ha commemorat els seus 100 anys. L'acte de celebració va ser un dia important per recordar l'inici i la trajectòria pedagògica d'aquest centre. Cal Gineret, el Parvulari i el Col·legi van acollir els actes amb els parlaments de l'historiador Marc Macià, de Mn. Josep Solé, rector de la parròquia, de la germana carmelita vedruna Maria Dolors Bosch, delegada de les Carmeli-

tes a Catalunya i de fra Eduard Rey, provincial dels frares caputxins

de Catalunya i Balears i president de la Fundació del col·legi. L'esdeveniment va voler materialitzar l'esforç, el treball i la dedicació de tantes i tantes persones que han estimat els infants i els joves de les Borges i comarca i n'han deixat constància merescuda.

A tots els nombrosos assistents els agraïm l'acompanyament i la valoració dels actes. Molts d'ells van aprofitar per visitar l'exposició del centenari que roman al claustre del col·legi.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Els ancians entren en la terra promesa, que Déu desitja per a cada generació, quan transmeten als joves el seu testimoniatge de fe. Llavors, guiats pel Senyor Jesús, ancians i joves entren junts en el seu Regne de vida i d'amor» (23 de març).

@Pontifex_es: «Demaneu al Senyor de la vida que ens deslliuri de la guerra: amb la guerra tot es perd; no hi ha victòria en una guerra. Que el Senyor envii el seu Esperit i ens faci comprendre que la guerra és una derrota per a la humanitat» (23 de març).

@Pontifex_es: «Preguem junts també perquè els governants comprenguin que comprar i fabricar armes no soluciona els problemes. La solució és treballar junts per la pau» (23 de març).

@Pontifex_es: «A Maria, Mare del Redemptor, confiem el crit de pau de les poblacions oprimides per la guerra i la violència, perquè la valentia del diàleg i de la reconciliació predomini sobre les temptacions de venjança, corrupció i prepotència» (25 de març).

Certamen literari marià en honor a la Mare de Déu de Meritxell

L'Acadèmia Mariana, amb motiu de la celebració de la festivitat de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de Lleida, convoca el Certamen literari marià en honor a la Mare de Déu de Meritxell, patrona del Principat d'Andorra, en el centenari de la seva coronació canònica.

Els treballs es remetraran, en un sobre tancat amb la seva plica, al Secretari de l'Acadèmia Mariana de Lleida (c/ Acadèmia 17, 25002 Lleida). Al sobre, les dades del remitent només faran constar l'adreça del que fa l'enviament, sense el nom. El termini per a la presentació dels treballs és el proper 31 d'agost. El Certamen literari marià se celebrarà, si Déu vol, el diumenge 2 d'octubre de 2022.

A continuació s'indica la relació de premis previstos al Certamen:

1r. Del bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez i Valls. Flor Natural del Certamen. Dotat amb 600 €, serà atorgat a la millor poesia en llengua catalana que lloï la Mare de Déu de l'Acadèmia com a patrona i especial protectora de la ciutat de Lleida.

2n. De l'arquebisbe de la Seu d'Urgell i copríncep d'Andorra, Mons. Joan Enric Vives i Sicília. Dotat amb 600 €,

serà atorgat a la millor poesia en llengua catalana que lloï la Mare de Déu de Meritxell, com a patrona del Principat d'Andorra.

3r. De l'Arxiprestat de les Valls d'Andorra. Dotat amb 500 €, serà atorgat a la millor poesia en llengua catalana que lloï la Mare de Déu de Meritxell en el centenari de la seva coronació canònica.

4t. De l'ambaixador d'Espanya a Andorra, Excm. Sr. Àngel Ros i Domingo.

Dotat amb una peça d'art, serà atorgat a la millor poesia en llengua catalana o castellana que lloï la Mare de Déu en les seves distintes advocacions marianes venerades al Principat d'Andorra.

5è. De l'IEI-Diputació de Lleida. Dotat amb 500 €, serà atorgat a la millor poesia en llengua catalana que lloï Maria en qualsevol de les advocacions marianes venerades a les comarques de Lleida.

6è. De la Paeria de Lleida. Dotat amb 500 €, serà atorgat a la millor poesia en llengua catalana que lloï a Maria en qualsevol de les advocacions marianes venerades a la ciutat de Lleida.

7è. De la Pontificia i Reial Acadèmia Bibliogràfica Mariana de Lleida. Dotat amb 500 €, serà atorgat al millor treball en prosa escrit en llengua ucraïnesa, i traducció en català o castellà, que faci referència a la ciutat màrtir de Mariúpol, ciutat que porta el nom de la Mare de Déu.

Més informació:

www.lleidaparticipa.cat/academiamariana

certamen.academiamariana@gmail.com

REFLEXIONS

«L'anunci de la fe»

Els anuncis publicitaris sempre són agressius, van directes a oferir-te allò que necessites. Fa anys va fer fortuna un anunci que ho deixava clar: «Busque, compare, y si encuentra algo mejor... cómprelo!». La convicció d'aquesta ordre donada per TV va omplir les llars de caps de sabó en pols per rentar la roba. Es tracta d'això, comprar el producte que anuncien o no.

Estem tan acostumats a anuncis espectaculars: cotxes que volen, joguines grosses i que es mouen, nens que salten perquè mengen cereals i galetes que són dinosaures. Res no és veritat.

En la nostra fe cristiana tot s'inicia en un anunci. Un anunci on és un Àngel qui ens ven el producte. No hi ha qui s'ho cregui. Per què uns anuncis ens els creiem i els altres no?

Fem creïble la nostra fe i fem que l'anunci sigui el que és. Demostrem-ho: que quan parlem de la mort ho fem amb l'alegria d'aquell que se'n va a trobar el Pare, quan parlem del servei als altres no sigui un sacrifici i un esforç, quan preguem sigui el gran moment esperat d'experimentar-nos estimats per Déu: la moixaina de la mare abans d'anar a dormir.

No és altra cosa, res més que viure la joia de la fe. Nosaltres hem descobert el millor producte al prestatge i el tenim a casa. Ens l'emportem cada setmana i en vivim d'ell. Fem-ho saber!

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

Ordenació en l'Església de Lleida

El dia 3 de juliol de 2022, en la Santa Església Catedral de Lleida, va tenir lloc l'ordenació com a Diaca Permanent de Luis Manuel Pérez Zambrano. D'ara endavant el nou diaca s'ha compromès a assumir l'exemple de Crist que ha vingut a servir els germans, en bé de la nostra diòcesi i de tota l'Església. Abans de la seva ordenació, ja treballava com a director del Patrimoni Immobiliari del Bisbat. En la mateixa celebració, el bisbe Salvador va admetre com a candidat a les Sagrades Ordes, el seminarista Joshua Carrillo Saldaña. L'Església de Lleida es va alegrar molt per aquests fets.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

25. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 4,33;5,12.27.33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21;12,1-2.24) / SI 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya.

26. □ Dimarts [Jr 14,17-22 / SI 78 / Mt 13,36-43]. Sants Joaquin i Anna, pares de la Benaurada Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dimecres [Jr 15,10.16-21 / SI 58 / Mt 13,44-46]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Sant Cugat (Cucufate), màrtir barceloní (s. IV), d'origen africà; santes Juliana i Semproniana, verges i màrtirs de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge màrtir; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, màrtir.

28. ■ Dijous [Jr 18,1-6 / SI 145 / Mt 13,47-53]. Sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana; santa Caterina Thomas, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès,

1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat.

29. □ Divendres [1Jo 4,7-16 / SI 33 / Jo 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús i residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà; sant Fèlix III, papa (romà, 483-492).

30. ■ Dissabte [Jr 26,11-16.24 / SI 68 / Mt 14,1-12]. *Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell*: ■ Beats màr-

tirs de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu; sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. ■ Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Ecle 1,2;2,21-23 / SI 94 / Col 3,1-5.9-11 / Lc 12,13-21]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, fundador de la Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540). Sant Germà, bisbe.

Diumenge XVII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Demaneu i Déu us donarà; cerqueu i trobareu, truqueu i Déu us obrirà»

Sovint ens preguntem si el Senyor escolta realment la nostra pregària. La sensació que tenim és que de vegades «en passa», de nosaltres. Però l'evangeli acaba justament dient: *Si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als que l'hi demanen*. Preguntem-nos tanmateix: demanem l'Esperit Sant? Demanem el que realment és el millor per a la nostra vida que l'evangeli resumeix en demanar «l'Esperit Sant»? Abans Jesús ha posat l'exemple d'un amic o d'un pare i ens diu: *si vosaltres que, comparats amb Déu, sou dolents escolteu l'amic que us demana tres pans o doneu el millor al vostre fill, és que Déu no escoltarà la vostra pregària? Per això afirmo: Demaneu i Déu us donarà; cerqueu i trobareu, truqueu i Déu us obrirà*. Certament, Déu escolta la nostra pregària! I per això el mateix Jesús ens ha ensenyat com hem de pregar, amb l'oració del pànostre. Primer demanem a Déu tot el que fa referència *al seu Regne, a la seva voluntat*; i després preguem per nosaltres, però quant a coses materials només demanem *el nostre pa de cada dia*; la resta fa referència al nostre seguiment de Crist: *perdonar, no caure en temptació...* La primera lectura ens presenta un exemple de l'eficàcia de la pregària: Abraham aconseguí el perdó de la ciutat. Comença parlant de *cinquanta justos* però acaba fent que el Senyor accepti *perdonar* tota la ciutat només que *s'hi trobin deu justos*: confiança i pregària d'Abraham. Pau ens recorda que *Déu ens ha donat la vida juntament amb Crist* havent rebut el perdó de les culpes. *Pel baptisme fórem sepultats en Crist i amb ell també vam ressuscitar*. Això ens dona la gran confiança per adreçar-nos al Pare amb la certesa que escolta les nostres pregàries, que ens donarà l'Esperit Sant si l'hi demanem. Què ens preocupa a l'hora de pregar: Déu, la seva voluntat, el seu Regne o més aviat la nostra salut, el nostre benestar material o potser fins i tot els nostres diners? Ens cansem de pregar? Som constants a parlar amb el Senyor?

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,20-32)

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.» Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els faríeu desaparèixer? No perdonaríeu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que soc pols i cendra. Suposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?» Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.» Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta.» Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta.» Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta.» Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint.» Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint.» Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu.» Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu.»

► Salm responsorial (137)

R. *Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 2,12-14)

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 11,1-13)

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles.» Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació.» Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoinis; la porta ja és tançada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, qui de vosaltres li donaria un escorpí? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.»

► Lectura del libro del Gènesi (Gen 18,20-32)

En aquellos días, el Señor dijo: «El clamor contra Sodoma y Gomorra es fuerte y su pecado es grave: voy a bajar, a ver si realmente sus acciones responden a la queja llegada a mí; y si no, lo sabré.»

Los hombres se volvieron de allí y se dirigieron a Sodoma, mientras Abrahán seguía en pie ante el Señor. Abrahán se acercó y le dijo: «¿Es que vas a destruir al inocente con el culpable? Si hay cincuenta inocentes en la ciudad, ¿los destruirás y no perdonarás el lugar por los cincuenta inocentes que hay en él? ¡Lejos de ti tal cosa!, matar al inocente con el culpable, de modo que la suerte del inocente sea como la del culpable; ¡lejos de ti! El juez de toda la tierra, ¿no hará justicia?». El Señor contestó: «Si encuentro en la ciudad de Sodoma cincuenta inocentes, perdonaré a toda la ciudad en atención a ellos.»

Abrahán respondió: «¡Me he atrevido a hablar a mi Señor, yo que soy polvo y ceniza! Y si faltan cinco para el número de cincuenta inocentes, ¿destruirás, por cinco, toda la ciudad?». Respondió el Señor: «No la destruiré, si es que encuentro allí cuarenta y cinco.»

Abrahán insistió: «Quizá no se encuentren más que cuarenta. Él dijo: «En atención a los cuarenta, no lo haré.»

Abrahán siguió hablando: «Que no se enfade mi Señor si sigo hablando. ¿Y si se encuentran treinta?». Él contestó: «No lo haré, si encuentro allí treinta.»

Insistió Abrahán: «Ya que me he atrevido a hablar a mi Señor, ¿y si se encuentran allí veinte?». Respondió el Señor: «En atención a los veinte, no la destruiré.»

Abrahán continuó: «Que no se enfade mi Señor si hablo una vez más: ¿Y si se encuentran diez?». Contestó el Señor: «En atención a los diez, no la destruiré.»

► Salmo responsorial (137)

R. *Cuando te invoqué, me escuchaste, Señor.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 2,12-14)

Hermanos:

Por el bautismo fuisteis sepultados con Cristo y habéis resucitado con él, por la fe en la fuerza de Dios que lo resucitó de los muertos. Y a vosotros, que estabais muertos por vuestros pecados y la incircuncisión de vuestra carne, os vivificó con él.

Canceló la nota de cargo que nos condenaba con sus cláusulas contrarias a nosotros; la quitó de en medio, clavándola en la cruz.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 11,1-13)

Una vez que estaba Jesús orando en cierto lugar, cuando terminó, uno de sus discípulos le dijo: «Señor, enséñanos a orar, como Juan enseñó a sus discípulos». Él les dijo: «Cuando oréis, decid: "Padre, santificado sea tu nombre, venga tu reino, danos cada día nuestro pan cotidiano, perdónanos nuestros pecados, porque también nosotros perdonamos a todo el que nos debe, y no nos dejes caer en tentación"». Y les dijo: «Suponed que alguno de vosotros tiene un amigo, y viene durante la medianoche y le dice: "Amigo, préstame tres panes, pues uno de mis amigos ha venido de viaje y no tengo nada que ofrecerle"; y, desde dentro, aquel le responde: "No me molestes; la puerta ya está cerrada; mis niños y yo estamos acostados; no puedo levantarme para dártelos"; os digo que, si no se levanta y se los da por ser amigo suyo, al menos por su importunidad se levantará y le dará cuanto necesite. Pues yo os digo a vosotros: pedid y se os dará, buscad y hallaréis, llamad y se os abrirá; porque todo el que pide recibe, y el que busca halla, y al que llama se le abre. ¿Qué padre entre vosotros, si su hijo le pide un pez, le dará una serpiente en lugar del pez? ¿O si le pide un huevo, le dará un escorpión? Si vosotros, pues, que sois malos, sabéis dar cosas buenas a vuestros hijos, ¿cuánto más el Padre del cielo dará el Espíritu Santo a los que le piden?».